

ФОРМУЛА ПОСТУПУ

Репортаж з Ленінського уроку

Зал клубу Кіровоградського заводу радіовиробів. Черконе полотно на сцені із словами вождя, які стали назвою уроку, кумач на святковому столі, дозунги, гомінка молодіжних аудиторій складальних цехів № 2 і № 3... Вже з самого початку Ольга Ісакова, ватажок членів Спілки третього цеху, по суті, вивела формулу Ленінського уроку «Партія — це життя, це і совість нашої епохи, підкреслюючи, що він покликаний продемонструвати єдність партії і народу, партії і комсомолу, відданість радянської молоді ідеалам комунізму, сиріачі, як яку стояли і стоять старші покоління.

— Бути комсомольцем, — схвально-вано продовжувала О. Ісакова, — значить, бути ленинцем, переконаним патріотом-інтернаціоналістом, активним помічником партії в досягненні світлого майбутнього.

Нинішній урок проходить після знаменної події в житті партії, всього радянського народу — XXV з'їзду КПРС. У світі його історичних рішень постають перед країною величезні завдання і плани десятиріччя. Трудові удари диння молодих рук потрібні Батьківщині, щоб зростала її могутність, щоб прискорювалась її невпинна хода.

— З'їзд партії наголосив, що опододіння передовим досвідом, донесення його до кожного трудового колективу, до кожного трудівника сприятиме підвищенню ефективності виробництва, якості нашої діяльності, — повела мову з трибуни гучномовор комсомольсько-молодіжної бригади намотувальниць імені XXV з'їзду КПРС Ніна Бузько.

Слухачі зал уважно й зацікавлено слухали делегата XXV з'їзду Компартії України Л. П. Різницьку, яка розповіла про роботу форуму комуністів республіки.

Комсомольські активісти — Людмила Андрюсюк, Людмила Чорнуха, Віра Кареліна у своїх виступах звернулися до значущих місць і ролей комсомольців, усієї молоді обох цехів у конкретних здобутках рідного підприємства. Великої уваги надали розмові про посилення соціалістичного змагання за право підписати Репорт Ленінського комсомолу Центральному Комітету КПРС до 60-річчя Великого Жовтня, про масову участь юнаків і дівчат у Всесоюзному Ленінському змаганню «Рішення XXV з'їзду КПРС — в житті!», як не визначили в паєнцях ЦК ВЛКСМ.

Змістовними, корисними для молоді стали виступи заступника секретаря парторганізації цеху № 3 Т. Г. Гаврилюк, ветерана праці, начальника зміни цеху № 3 О. І. Саденко. Вони розповіли молодим про історію тих днів, з яких починався їх рідний завод.

Дівчата підписали Олені Іванівні родинний букет веселих квітів, привітавши її з ювілеєм: у червні минуло двадцять п'яти років, як вона прийшла на завод.

Пропатрист гуртка «Наш Ленінський комсомол» С. О. Фурман, підбиваючи підсумки заняття у мережі комсомольської події, за

нинішній навчальний рік, із задоволенням відзначив, наскільки виросла молоді. Розширилася обріє світобачення юнаків і дівчат, зросли їх знання, інтереси. Відрадно й те, що на кожному занятті, як і на Ленінському уроці, були не тільки гуртківці, а й слухачі школи економічних знань, практично, вся молоді.

...Зал знову гомонів юнаки буденним планом. Та вчуваюся: кожен, хто брав участь у Ленінському уроці, збагатився надбаннями, які стануть міцною підмогою і сьогодні, і завтра.

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого комуніста».

На фото: виступає делегат XXV з'їзду Компартії України Л. П. Різницька (вгорі). В залі — учасники Ленінського уроку.

ОБЛАСЬКА ІЛ. М. П. Кіровоградська
Іл. №
Видання XVII
№ 63 (2167).
ЧЕТВЕР
27
ТРАВНЯ
Ціна 2 коп.
1976 р.

Контрольний екземпляр
ПРОЛЕТАРІАТ, ЄДИНАТСЯ!
Молодий комуніст
ІМ. Д. ЧИЖЕВСЬКОГО
Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ
ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

МІНІ небагато часу, і неподалік Кіровограда почне діяти підприємство-велет — чавуноливарний завод. Обрис його корпусів дедалі чіткіше проступають на фоні блакитного неба, і здалеку вся будова нагадує гігантський корабель зі щоглами-гігантами. Здається, пришвартувався він серед стенового простору, щоб поєднати зі стеною свої ще не витрачені зусилля для великої загальної справи.

Чавуноливарний — пусковий об'єкт десятиріччя в нашій області. І до пуску першої черги вже недалеко — в грудні цього року має стати до ладу комбінат споруд, розрахований на випуск 600 тисяч тонн сталі на рік.

Тож на будові нині дорожать кожним робочим днем, на обліки беруть кожну робочу годину. Цей настрій владию околиць будівничими заводу. Буквально через день-два не пізнаєш тієї ділянки, де побував напередодні, — будова росте, як кажуць, на очах. Всуєч усьому, що сьогодні стоїть на заваді загальному прагненню колективу — здати першу чергу у значущий строк. А трудівців доводиться долати чимало.

Заводу не не збудовано, та вже необхідно робити реконструкцію на окремих ділянках. У корпусі № 2, наприклад, переробки вели одностачно на кількох об'єктах. Готові фундаменти під дозатори нинішні за новим планом — потрібно було розібрати і будувати нові, перемістити їх на 30 сантиметрів. Переробки з-за корективів конструкторів відтягують строки здачі окремих об'єктів. Так, у цьому ж корпусі доведеться «перенести» колоди на майдачнику вивантаження шихти, бо на теперішньому місці вони заважають рухові конвеєра. При напруженій роботі на цю переробку ланка з восьми будівельників «найдефіцитніших» професій — зварників, теслярів-бетонників — затратить для робочих тижнів. Та, як заявив начальник ділянки № 3 управління «Машбуд» комбінату «Кіровоградважбуд» В. Л. Кошеченко, снід і цей строк скоротити, адже монтажники буквально «на п'яти наступают». Не вистачає будівельників «дефіцитних» професій, не вистачає будівельників взагалі... Чехай у чинах не складається враження, ніби причиною цього — лише незапланована «реконструкція» на ве-

не діючому заводі, мовляв, менше переробок — більше будівельників було б зайнято на основних роботах. Навіть коли принустити, що працюють тільки за кресленнями без поправок, все одно нестача робочої сили залишається.

— Щоб укластися в усі графіки, — розповів В. Л. Кошеченко, — наші ділянки потрібно ще додати чоловік. Особливо не вистачає робітників на спорудженні тунелів.

ВІДНОВІДАЙ,
ТОВАРИШУ КОМІТЕТ!

БУЛО ТІЛЬКИ
РІШЕННЯ,
і його поклали
в довгий ящик

Повні люди не звикли жити на інших будівельних майдачниках, як не звикли почати прокладання тунелів.

Такі ж біди й у колективі ділянки № 4, яку очолює комсомолець Вячеслав Кралеченко. Лине тут не вистачає вже понад 30 будівельників. І жодний емігрантський не висловив ніяких претензій на адресу штабу ударної комсомольської будови. Хоча мав цей орган знати серед молоді міста поповнення колективу будівельників заводу, найперше зреагувати на найневідкладнішу проблему дня. За рішенням бюро обкому комсомолу ще 9 березня цього року чавуноливарний оголошено ударною комсомольською будовою міста Кіровограда. Часу було досить, щоб штаб визначився в основних напрямках роботи, підказав потрібними і проблемами побудови. Та чомусь ні начальник ділянки В. Л. Кошеченко і В. І. Кралеченко, ні члени бригади теслярів-бетонників Валентина Дерев'яненка й слівом не обмовились про комсомольський штаб. Коли я по-

бачила на колосі червоний вимпел, сподівалася, що зараз піде мова про штаб.

— Не працює перед зміною вранішній молодіжний бригад Сашка Курчавого, — пояснив начальник ділянки № 4 Вячеслав Кралеченко. — Вчора на закладаний фундаменту денне завдання виконали на сто відсотків сім процентів з оцінкою «добре».

— Помовчавши, додав: — Партком комбінату працює... Піндо діло, як виконувати кручати. Кожен колектив працює за честь хоч на день прикріпити цю нитку на своєму робочому місці.

І знову ні слова про штаб ударної.

— Чому? — питаю у Вячеслава.

Наче знажуєчи кожне слово, змисливо відповів: мій новий знайомий:

— О, якби ж він був! На ділянці працює майже сімдесят процентів комсомольців і молоді. Комітет комсомолу нашої комбінату ніякої роботи безпосередньо на будові з ним не аргументує. А штаб... Лише несподівано на сніглову завізані керівники будівництва. І знявському комсомолу ухвалено рішення створити його.

ПЕРШЕ моє знайомство з міською ударною комсомольською будовою без ударного комсомольського штабу відбулося на початку квітня. 25 квітня в телефонній розмові перший секретар міськомкому комсомолу Яків Бондар повідомив, що штаб «з учорашнього дня вже працює» і що він «особисто його очолює». Кілька днів тому попутна машина доставила мене вдаре на новобудову. Сподівалася ознайомитися з першими кроками роботи штабу. Начальник будівельного управління «Машбуд» комбінату «Кіровоградважбуд», яке споруджує завод, Л. С. Плехетич розвіяв ці сподівання буквально з перших слів:

— Ще немає штабу. Було тільки рішення про його створення.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комуніста»,
м. Кіровоград.

● ГНО НА МАРШІ: будівництво і експлуатація спортивних споруд — справа комсомольська

«ПОЗИЧТЕ
ПРОЦЕНТ
АВТОРИТЕТУ...»

© НА ТЕРЕЗАХ — СІНО І ФУТБОЛ. © ЧИ МАЄ ДЕРЖАВНЕ ЗНАЧЕННЯ ТЕНІСНИЙ КОРТ? © ЯК ОЛЕКСІЙ К. ЗАОЩАДИВ ДЛЯ ТЕХНІКУМУ 800 КАРБОВАНЦІВ, І ТЕПЕР ЙОГО «ЕКРАН» ПРЕТЕНДУЄ НА ПРЕМІЮ... © А ПРЕДСТАВНИК АДМІНІСТРАЦІЇ ЗАЯВИВ: «ГРОШЕІ НА СТАДІОН НЕМАЄ, ПІДКИНЕМО КОМСОМОЛЬЦІВ». © В ІНШІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИМІРЯЛИ БУТТЯ МОЛОДОЇ ЛЮДИНИ ПРОЦЕНТАМИ, І ХЛОПЕЦЬ ПІШОВ У ПИВНИЙ БАР...

О Т МИ всі знаємо цю гучну фразу: спорт і труд — поруч ідуть! 121 раз читав про це Сергій Петрович, але все одно забув, і вигнав з кабінету фізорга:

— Не мороч мені голову. В мене — план, пусковий об'єкт горить, а ти з своїми тенісними кортами носишся.

— Я не ношуся, їх нема в мене. Їх треба побудувати. Дайте вказівку, щоб видали мені цемент. Бо навіть наш комсорг, не маючи чим зайнятися після роботи, пішов у пивний бар. А там же поруч

ще й винний погріб. То підпишіть ордер. — Ні! В мене об'єкт державного значення.

Розповіли мені про таку казію з процентами кіровоградські будівельники, і я раптом згадав голову колгоспу, який міркував про подібні речі і свій авторитет по-іншому.

Треба було в суботній день скиртувати сіно, а він поїхав з хлопцями-футболістами на фінальний матч в сусіднє село. Уповажений йому погрожував «строгачем», а він саво: «Кубок повинен бути нашим, без мене вони не виграють його». І кубок той таки виграли. І сіно було заскиртване — вночі (і треба було працювати голова колгоспу разом з

хлопцями-футболістами. З такою «безвідповідальністю» авторитет Івана Григоровича Драчука аж ніяк не висів. Вранці він прийшов з комсоргом в контору з саво і сказав вважно-важному:

— От не хвалюся, але в районному зведенні — наше сіно буде першим. Бо цей мій Коля каже, що футболістичний має державну вагу. Поважний уповажений сміється разом з головою колгоспу:

— Би такі жарти, Іване Григоровичу. Але за сіно спасибі, молодень.

— Це Коля молодень. Він примусив мене збудувати стадіон.

— А причому тут стадіон до сіна? — Я сказав: буде стадіон. І зробив. Я сказав: спасибі за кубок, але нас чекає в степу сіно. І вони сказали: буде зроблено. Я — за них, вони — за мене. А футбол — не дрібниця.

Комуніст Іван Григорович Драчук стояв перед комсоргом, і для хлопця в ту мить не було авторитетнішої особи аніж голова колгоспу. Бо він — державна людина...

І донині в Ульяновському районі пам'ятають цю історію з сіном і футболом. Немає вже серед живих Івана Григоровича, а спортсмени-ветерани гордісно задивляються на його портрет в музейній кімнаті, і кажуть: «Він нас любив і сам з нами був молодим...».

ПРО всі ці ситуації можна було б не згадувати. Але оце сиджу в міському спорткомітеті, слухаю людину, яка все життя своє віддала заради розвитку фізичної культури і спорту в Кіровограді, і мимоволі думаю про «терези авторитету, на яких футбол і сіно».

А Василь Лаврентійович Звершковський саво:

— Звичайно, від ініціативи комсомольців залежить багато. Але без нашої допомоги їм не обійтись — треба, щоб і керівники підприємств, і ми, ветерани, були з ними.

А голова спорткомітету Аркадій Подольський (наразі я його застав в кабінеті, бо цілий тиждень він в колективах фізкультури — його цікавить тільки показник в підготовці значківців ГПО) кудись дзвонить по телефону:

— Цифру будь-яку можна поставити. Та одними процентами авторитет не втримаєш. Про будівництво спортивних споруд у вас вже не нагадує. А от як ми використовуємо навані, даваймо вміримо разом. Тільки в ширшому колі...

Як з'ясувалось, нещодавно засідала міська комісія по впровадженню в життя нового комплексу ГПО. Погликали в спорткомітет представників адміністрації підприємств, які повинні були побудувати спортивні споруди. Кіровський райвиконком, наприклад, зобов'язав керівників двох заводів: радіоапаратів і друкарських машинок збудувати стадіон на Черемушках.

— Коли ж, наразі, почнете?

Представник заводу радіоапаратів: — Будувати не можемо. Немає коштів. Прикинемо бригаду комсомольців, якщо треба.

Представник заводу друкарських машинок: — Немає грошей. А на те місце, де мав бути стадіон, лягає якийсь грунт.

Члени комісії підкашлили, чи готовий на волюнтаризмському ладі вжити відповідний павальний бюджет. Якоб мав об'язати комбінат

(Закінчення на 3-й стор.)

спорінка обласного штабу „комсомольського прожектора“

випуск 9

КОЖНУ нову справу не пускати на самоплив — таке правило у комсомольського ватажка з колгоспу ім. Карла Маркса Володимира Вершибалка. Ось і цього разу не відклав візиту в тракторну бригаду № 4 другого відділка, хоча турбот, як і щодня, було чимало. А побувати тут конче необхідно. З ініціати молодих механізаторів у бригаді створили нині комсомольсько-молодіжну ланку по вирощуванню високих урожаїв цукрових буряків. Новий колектив очолює молодий комуніст Михайло Гук. Секретар розумів, що ланковому починатиметься нелегко. Напружені соціалістичні зобов'язання взяли

УРОЖАЙ-76

Поле Михайла Гука

молоді буряководи — виростити майже по 300 центнерів солодких коренів на кожному з 245 гектарів при мінімальній затраті ручної праці, довести собівартість виробництва одного центнера до 2,14 карбованця. Увагу цьому колективній комсомольській організації приділяє особливу.

Основу під новий урожай майбутні члени ланки почали закладати ще минулого року. З осені внесли під оранку органічні й мінеральні добрива. Нинішньої весни ділі заборонували поле, пройшли культиватором раз, удруге, слідом пустили котки. Лише після цього Володимир Кучер, Іван Жорницький почали сіяти. І хоча строки капили, та якість сівки майже на кожному гектарі взяли під суворий контроль. У ці напружені дні створили пост якості з числа молодих механізаторів бригади. «Добру справу зробили», — розмірковував Володимир Вершибалка. Як секретар, після кожної розмови чи то по телефону, чи то при зустрічі з Михайлом Гуком, який очолює пост, він мав тепер повніше уявлення про роботу ланки, її боротьбу за високу якість майбутнього врожаю.

І трактористи Петро Фартушний та Іван Жорницький, ставши членами поста, відчували ще більшу відповідальність за свою роботу, за роботу тозаришів. При сівці стежили, щоб насіннєві банки сівалок заповнювали добрине, відкаліброване насіння, правильно вносили суперфосфат.

— Тепер, хлопці, власне, все й починається, — сказав агроном колгоспу секретареві комсомольської організації та ланковому під час зустрічі в полі. І хоча він говорив це з легкою усмішкою на устах, тривожно стало на серці у юнаків. Кожен із них знав: поле ні на день не можна залишати без догляду...

— Ну, що ж, поглянемо, як посіяли, — звернувся до членів поста якості Михайло Гук.

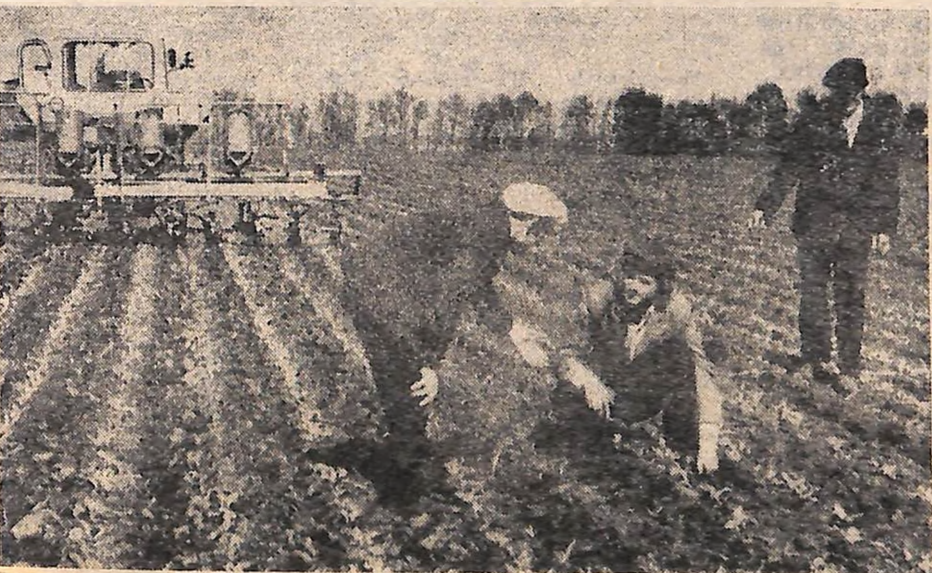
Запросили й ланкову рілничку ланки Ганну Семенівну Павленко, адже її дівчата разом з механізаторами боротимуться за високий урожай.

...Володимир Вершибалко перевів погляд на лан. Зелениють озима пшениця, ячмінь. Над полем, де у синій височині завис невидимий дзвіночок жайворонок і розливає радісну пісню... На думку раптом спливали сьогоднішня розмова з ланковим, його слова: «Тепер би дощу нам гарного і тепла...».

Секретар комсомольської організації добре розумів, що хвилювало Михайла Гука та його тозаришів.

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Новоархангельський район.

ЯКЩО Є ІНІЦІАТИВА

Практика переконує, що там, де «прожектористи» кожен справу починають з того, що радяться зі старшими товаришами, народними контролерами, там ефективність роботи буде найвищою. Тому більшість штабів «Комсомольського прожектора» нашого району діє в тісному контакті з народними дозорцями. І це не скоує їхньої ініціативи.

Особливо плідотворно співробітничать комсомольські дозорці і народні контролери Ульянівського цукрокомбінату, де головою комітету народного контролю І. А. Івачук, начальником штабу «КП» К. Зубко. Спільні рейди стали традиційними, а матеріали їх відзначаються проблемністю, глибиною. І, що найважливіше, ефект кожної такої спільної перевірки — очевидний. На місцях було усунуто чимало недоліків, особливо в питанні підвищення продуктивності праці і впровадження передових методів роботи.

Для сільських «прожектористів» жива — найтісніша пора. Разом з групами народного контролю постів «Комсомольського прожектора» борються за зменшення втрат на всьому зерновому конвеєрі. Досвід старших допомагає юнакам і дівчатам успішніше підходити до розв'язання багатьох складних питань як під час збирання врожаю, так і протягом усього року. Районний штаб «КП» влаштував перевірку використання кормів на фермах, готовності техніки до проведення весняно-польових робіт, організації навчання механізаторів у колгоспі імені Шевченка. Це дало хороші результати.

Користь від співдружності молодих і досвідчених дозорців особливо яскраво виявилася у перевірці використання резервів економії матеріальних ресурсів. Відбувся обмін враженнями, і вималювалася така картина: подекуди як молоді, так і досвідчені механізатори ще не розуміють значення економії, звідси їхнє безвідповідальне ставлення до матеріальних цінностей. Довелось відразу ж порушувати питання про роль гуртків колітосів у вихованні у молоді почуття господаря.

В. ПАВЛЮК,
начальник Ульянівського
штабу «Комсомольського
прожектора».

ПОЛЕ В ЦІ ДНІ — МІСЦЕ РОБОТИ «ПРОЖЕКТОРИСТІВ» КОЛГОСПУ «РОДИНА» МАЛОВИСКІВСЬКОГО РАЙОНУ. ОСОБЛИВА УВАГА ІХ ДО ПЛАПАНЦІ КОМСОМОЛЬСЬКОГО МОЛОДІЖНОГО ЛАНКИ А. ПОТІБНОГО, ЯКА ЗОВОВ'ЯЗАЛАСЯ ВІПРОСИТИ ПО 300 ЦЕНТНЕРІВ ЦУКРОВИХ БУРЯКІВ НА КОЖНОМУ ГЕКТАРІ.

На фото (зліва направо): якість рихлення буряків, яке проводить тракторист механізованої ланки Анатолій ЛИСЕНКО, перевіряють члени штабу «КП» Віталій ВАСИЛЬЧЕНКО та Іван ПОЙДА.

Фото А. ШЕВЧЕНКА.

НЕСПОКІЙНЕ життя у комсомольських дозорців. Не назвеш питання виробництва чи побуту, яке б їх не стосувалося. Сьогодні у «прожектористів» головне — боротьба за якість роботи, що стала символом десятої п'ятирічки. Саме цей напрям діяльності штабів та постів «Комсомольського прожектора» підприємств Ленінського району обласного центру перевірила рейдова бригада.

Рахунок пальтам зі Знаком якості на головному підприємстві Кіровоградського швейного об'єднання відкрила комсомольсько-молодіжна бригада п'ятого цеху. Кількість моделей, атестованих почесним п'ятикутником, зростає і завдяки постійній участі в боротьбі за високий гатунек продукції і штабу «Комсомольського прожектора», який очолює молодий майстер Віра Маклакова. На кожен місяць члени штабу склали чіткий план, визначили

бач «прожектористів» була б куди ефективнішою, якби штаб, очолюваний електрозварником Володимиром Корольовим, працював наступально, за планом, проводив засідання... Немає поки що окремої вітрини для стіннівок. Про необхідність створення відповідних секторів навіть секретар комітету комсомолу підприємства С. Чабаненко сном і духом не знала. Тому й не уявляють чітко члени штабу своїх конкретних обов'язків. Використовують те, що «до рук припливе».

Те ж саме й на заводі «Червоний дзеркальник», де начальником штабу «Комсомольського прожектора» Станіслав Головако. Хоча й тут «прожектористи» зробили чимало цінного. Завдяки їхній наполегливості ремонт лінії ЛОК-6, яка майже рік не діяла, нині закінчується. Але на засіданні комітету комсомолу звіту про роботу

На: Рейд обласного штабу «КП»
«Молодого комунара»

контрастах

ли питання, що потребують особливої уваги. Тому в результаті проведення рейдів, не витримано структури недоліки, як правило, негайно усували. Так, останнім часом комсомольські дозорці виявили, що резерви економії ниток використовуються слабо, не минуло їхнього пильного ока й факт перевитрати гудзиків. Допомогла підтримка народних контролерів, з якими «прожектористи» працюють в тісній співдружності. І справи поліпшилися.

Комсомольці панчішної фабрики, підхопивши ініціативу молодих працівників ЦУМУ «Кіровоград» — «Товарам широкого вжитку» — комсомольську гарантію від верстата до прилавака, постійно дбають про добротність і привабливий зовнішній вигляд продукції. А штаб «КП» взяв шефство над випуском виробів зі Знаком якості. В стіннінках «Комсомольського прожектора» часто поруч критичного матеріалу висвітлюється досвід роботи молодих, гідний наслідування.

Самі ж ініціатори руху, торговельники, практикують конкурсні рейди, мета яких — підвищення культури обслуговування. Роботу секцій оцінюють за п'ятибальною системою. Три кращі з них одержують грошові премії.

Здавалося б, там, де юнаки і дівчата аболівають за честь марки підприємства, діяльність комсомольських дозорців повинна бути такою, як на головному підприємстві Кіровоградського швейного об'єднання та панчішній фабриці. Проте довелося переконалися і в протилежному.

На заводі дозуючих автоматів комітет комсомолу непогано організував змагання за високу якість продукції. Влучними бувають іноді виступи «КП» з приводу появи бракованих виробів. Та ро-

штабу «КП» не заслухали. Дозорці працюють непланово, не витримано структури «Комсомольського прожектора».

— Не доводять руки, — такою була відповідь секретаря комсомольської організації Валентини Іщенко.

Коли ж члени рейдової заважали поглянути на стіннівки «Комсомольського прожектора», вона змогла показати лише кілька минулорічних номерів. Зрозуміло, така «активність» захоплення не викликає. Тим більше, що питання підвищення якості продукції заслуговує більшої уваги, ніж їй приділяють «прожектористи» Червоного дзеркальника.

Секретар комітету комсомолу комбінату «Кіровоградважзотранс» Рита Гершберг визнала:

— Що придумавмо, те й робимо...

Як зрозуміти її слова? А дуже просто: влаштовують тут лише перевірки трудової дисципліни. Для стіннівок «КП» найчастіше використовують сигнали з медвтаєрезника і державної автоспекції. А про якість роботи «прожектористи» просто замовчують.

Як свідчать факти, на багатьох підприємствах не створили секторів штабів «КП», не визначили конкретних завдань кожного комсомольського дозорця. І це в той час, як обком комсомолу забезпечив райкоми положенням про «Комсомольський прожектор». Безсумнівно, результати рейду були б далеко втішнішими, якби комсомольські активісти вивчили вчасно це положення і зробили для себе висновки. Ав документі йдеться і про боротьбу за якість, і про роль у ній штабів і постів «Комсомольського прожектора».

Рейдова бригада: С. ГУРІНА — змішаний інженер Новоукраїнського цукрозаводу, В. ФЕДОРЕНКО — другий секретар Устіївського райкому ЛКСМУ, голова районного штабу «КП», Г. ГУСЕЙНОВ — економіст енергодільничної станції Помічна Добровеличківського району, В. ЛІЧМАН — інженер Олександрійського електромеханічного заводу, В. ОРЕЛ — заступник начальника обласного штабу «КП», А. РОМАНЮК — спецкор «Молодого комунара».

Віктор Ганоцький

Вісник

Балада про роботу

Зі скodu Г на захід
йшла Робота,
Можливо, вперше
чи й усоте,
Короткий і легкий
не вибрала шлях,
І втомі
колихалася в очак.
І виростав їй вслід
світ, навдивовиж чудовий,
Ії руками вдягнений в обшук,
Аж сонця диск
від того дива сніг,
Несла Робота
у торбині хліб.
Не слухала,
що їй нашіптувала Лінь,
«З'їж хліб, приляж та відпочинь...»
Було їй всяк:
і радісно, і кріпко,
Та носішала
встигнути завидна
Причепурити землю
в зелен-цвіт,
У шастя огорпути
білий світ.
Вже як смеркалось,
сіла на узбіччі,

Зияла долонею
з обличчя
Гарячу втому —
ніт солоний,
Окраєць хліба
втягла з торбини,
І здався хліб їй той
солодким,
„Я бачив, як Робота
і пошнї
Солодкий хліб
несе в своїй торбині,

* * *

Коли ж сплели мої юнацькі весни
З чубатим травнем за кермом?
А може, й ні! Бо ж знов
лантуну весла,
Щоби на них злетіти над Дніпром.
Як в давні дні, прийду один на берег
І загнудую, мов коня, човна,
І старий приятель, всміхнеться
радо берест,
І зацілує, як колись, весна.
Злякає ранню тишу скрип уключини,
Густа роса на шокі упаде.
І викотиться колесом з-над кручі
ще один життя мого день.
А за кормою, як блискучі скельця,

Веслом розбите сонце мерехтить,
І якось дивно відчувати серце
В оту гарячу, неповторну мить,
Коли воно, напружуючи м'язи,
Дає розгін човнові і рокам.
...Старіє той, хто не відчув ні разу,
Мов білі крила, весла у руках.

* * *

В небі сонце
Викопує солю.
Наче струни,
Його проміння,
І пульсують
Гарячі соки
В кострубатім
Корінні.
А на лузі
Лягає сіно
Запахними
Валками,
І корови
У небо сине

Цілять
Зігнутими рогами
І на дасі
Дзвінка антена
Ловить вечір,
Немов локатор...
Я, аж доки
Не стане темно,
Буду слухати
Коло хати,
Як велике
Червоне сонце
В надвечір'ї
Викопує солю.

* * *

Дінь плакала, ламаючись павіль,
В кутку, мов птиця, полохливо билась,
А в ній скресав невисловлений біль,
Такій, що вам піколів і не снилось.
Гойдалась тинь у розпачі німім.
Чого їй треба, тинь, серед ночі?
Чого вона чаклує, ніби мім,
Жахливий, до відвертості пророчий?
Плавала кімната в темряву вікном,
Обходячи і айсберги, і рифи.
Гойдалась тинь. І спали тихим сном,
Добробутом приспані влучні рими.
Та билась тинь. І цигарковий дим...
Хиталися, пливучи, білі стіпи
І зупинялись в розпачі німім
Над безпорадністю моєї тинь...

ДОВІДКОВИЙ ВІДДІЛ МК

Володимир ВОЛОЩУК
із села Рівного Новоукраїнського району просить повідомити, в яких навчальних закладах можна набити професії геолога.

Відповідаємо: інженер-геологів готують Київський, Львівський та Харківський університети, Івано-Франківський інститут нафти і газу.

Тетяна ТАЛЕН з Долинського району, Катерино-БЗЗКО з Устимівського району та багато інших читачок цікавляться, куди з училищ Кіровограда готують швачок, закріплювачів і перукарів.

Повідомляємо: фахівців названих вище спеціальностей готують Кіровоградське технічне училище № 1.

Група хлопців з Петрівського району хоче знати адресу Кіровоградського машинобудівного технікуму.

Ось вона: м. Кіровоград, вул. Фрунзе, 6.

Нашим читачам з Новомірограда повідомляємо адресу Кіровоградського технікуму радянської торгівлі: м. Кіровоград-12, вул. Нова, 5.

НА ФОТО:
НА ТРАСІ
МОТОКРОСУ.
ПЕРЕМОЖЦІ
ЗАЇЗДУ НА МА-
ШИНАХ КЛАСУ
350 КУБІЧНИХ
САНТИМЕТРІВ.

Фото М. ТЕР-
НАВСЬКОГО.

ПОРАЗКА ЛІДЕРА

Відбувся черговий тур чемпіонату країни з футболу серед команд шостої зони другої ліги класу «А». Кіровоградська «Зірка» приймала на своєму полі лідера зони — криворізький «Кривбас». Господарі поля перегрели своїх суперників і закінчили зустріч з рахунком 2:0 на свою користь. Голи забивали Валерій Самофалов та Андрій Карп'юк.

Інші матчі в цьому турі закінчилися так: «Локомотив» (Вінниця) — «Атлантика» (Севастополь) — 2:0, СК Луцька — «Кристал» (Херсон) — 0:0, «Авангард» (Ровно) — «Колос» (Нікополь) — 4:0, «Металіст» (Харків) — СКА (Одеса) — 1:0, «Колос» (Полтава) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 1:1, «Автомобіліст» (Житомир) — «Буковина» (Чернівці) — 1:0, СК Чернігова — «Хвоя» (Хмельницький) — 0:1, «Фрунзенець» (Суми) — «Говрла» (Ужгород) — 0:2.

Після цього кіровоградська «Зірка» перемістилася на п'яте місце турнірної таблиці зони. Наступний матч вона проведе 28 травня на своєму полі. Її гостями будуть футболісти житомирського «Автомобіліста».

«БІЙ» ВИГРАЮТЬ ВЕТЕРАНИ

Тисячі кіровоградців зібралися на Завадівській трасі, щоб стати свідками захоплюючої боротьби — чемпіонату країни з мотокросу в класі машин з об'ємом двигунів 125 і 350 кубічних сантиметрів, який стартував минулої неділі.

Редакція газети попросила заслуженого майстра спорту, бронзового призера чемпіонату світу 1965 року, багаторазового чемпіона країни з мотокросу Ігоря Михайловича ГРИГОР'ЄВА, який був гостем кіровоградців, прокоментувати хід змагань.

— Першими зі старту вийшли спортсмени на важких машинах. Уперед вирізняється майстер

спорту міжнародного класу, чемпіон світу 1965 року московський армієць Віктор Арбеков. Проте до фінішу несподівано для всіх першим приходить спортсмен під номером 53 — Вячеслав Краснощоків з Києва. На старті він був шостим.

Другий заїзд у цьому класі машин з першого до останнього кола виграє гонщик з Молдавії Володимир Бобилко, другим тут був Віктор Арбеков, третім — Олександр Грайф.

Доля чемпіонського титулу і командної першості вирішувалася в третьому заїзді. Боротьба точилася в основному між Арбековим, Грайфом і Краснощоківим. Шість кіл відставав Грайф, але потім уперед вийшов

Краснощоків, який за результатами двох заїздів став чемпіоном країни 1976 року. Срібний призер — Віктор Арбеков, бронзовий — Олександр Грайф.

У класі машин 125 кубічних сантиметрів розігрувався перший етап чемпіонату. Інші два відбудуться восени наступного року в Латвії.

Український гонщик Володимир Овчинников став переможцем. На другому місці — Павло Рузьков, на третьому — Анатолій Мандриченко, майстер спорту з Молдавії.

Командну першість у класі мотокросу 350 кубічних сантиметрів завоювали гонщики Української РСР. На другому місці — кросмени Російської Федерації, на третьому — Москви.

«ПОЗИЧТЕ ПРОЦЕНТ АВТОРИТЕТУ...»

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

«Кіровограджбуд» — не для когось, для себе, для своїх робітників. На засідання комісії ніхто з комбінату не з'явився. Зате Кіровоградському районному начальнику комбінату В. С. Бабін відповів: «Для виконання робіт прошу надати комбінату проектно-кошторисну документацію і повідомити, за рахунок яких коштів здійснювати будівництво...».

А де ж справді взяти кошти? Може, «Кіровограджбуд» позичить дошок і цегли в школі-інтернаті чи бібліотеці? А що, ті багаті?

В парку Космонавтів треба збудувати спортивний комплекс — це вже справа заводу тракторних гідротрансмісій. Керівники підприємства не проти цього, але ніяк не знайдуть, де замовити документацію на такий комплекс.

Прийшли члени комісії на стадіон спортклубу «Зірка».

— Де майданчик для городишників і гандболістів? До першого квітня треба було обладнати.

— Немає поки що. Завод бідний.

Приходять в спорткомітет мешканці вулиці 50-річчя Жовтня:

— Нам би хоч якийсь тенісний корт та волейбольний майданчик. Бо до стадіону далеко. І в Кіровоградському районному розпорядженні.

— За місцем проживання треба створити належні умови для занять спортом. Майданчик повинні зробити ЖЕК-7, БУ-513 і комбінат

«Кіровограджбуд». Там живе багато робітників саме з цих підприємств.

Вирішили. Обіцяли. І забули. А хто нагадає? Може, була ініціатива з боку комітету комсомолу, може, хтось з комсомольських активістів міста прийшов у спорткомітет і запропонував, як розв'язати проблему? Теж забули. В міському комсомолу є, звичайно, важливіші справи. А ГПО?

— Хай Подольський викручується.

А коли буде справна цифра, в міському теж готуватимуть рапорт: ми організували, ми налагодили, ми згуртували.

Щоб не бути голослівним, наведу такий приклад. У машинобудівному технікумі є неабиякий досвід підготовки значущих ГПО. Тут побудували тир, велобазу, є дві спортзалі, ігрові майданчики. Вже в цьому році 357 юнаків та дівчат виконали нормативи ГПО. З метою пропаганди фізкультури і спорту в технікумі виготовили стенди, діаграми, фотопортрети, завісили «Екран складання нормативів ГПО». Щодня вилітали всі, хто якіс показники. Тут вже не буде «липової» цифри. Бо вона не захована в папці, а на виду в сотнях учнів — і в кожній групі знають, хто ще не став значущим.

Щоб виготовити всі ці унаочнення, треба було залатати художникам більше 900 карбованців. Взялися за справу самотужки — викладач фізкультури М. М. Заньковський, учні

Олексій Котеринський та Олександр Топор. Витрати були лише на фарби і папір — 98 карбованців. Ось вам і ціна ініціативи фізкультурних активістів, яких очолює М. С. Биков...

І раптом на кафедрі фізкультури приходить представник комітету комсомолу технікуму:

— Де тут Михайло Семенович? Нам треба дати про спорт — для звіту. Одним словом все те, що ми зробили за рік?

«Ми» — це комітет комсомолу. М. С. Биков, звичайно, не проти сказати добре слово про своїх вихованців. Назвав ім'я майстра спорту з художньої гімнастики Наталки Цупрій, розповів про чемпіона технікуму з багатоборства ГПО першорозрядника Анатолія Куценка: ось і цифра — 50 очок з 50 можливих під час стрільби з дрібнокаліберної гвинтівки. Є ще 18 першорозрядників, 290 юнаків та дівчат мають масові спортивні розряди. Серед колективів технікумів міста багатоборці з машинобудівного — чемпіони. Хто ще немає значок? Подивіться на «екран»: Віра Синьок стометрівку долає за 18,9 секунди, Ірина Бербасова — за 17,5. Але дівчата тренуються — неодмінно стануть значущими...

Всі ці дані представник комітету комсомолу «позичив» у викладача фізкультури. А потім — завіз в райком комсомолу.

Подібна — на багатьох підприємствах міста, в школах.

Але як будуть звітувати про свою діяльність комсомольські активісти комбінату «Кіровограджбуд», заводів ра-

● ГПО на марші

діовиробів і друкарських машинок, коли їм байдуже, чи є для послуг юнаків та дівчат плавальний басейн, тир? Так, байдуже. Байдуже і керівникам підприємств, бо в них є важливіші справи. А паперу їм не шкода. Рішень, наміток, планів, графіків написано вже стільки, що ними можна встелити всі наявні спортивні майданчики міста. І тут — процент авторитету відповідальних товаришів, які мають діяти по-державному.

Може, це й образливо для директора чи начальника тресту, секретаря комітету комсомолу, але знайте: на герезах той процент не малий. Бо чому пішов Микола С. у винний бар, а не в тир? Немає тир! Чому призовник Олексій Д. підтягнувся на перекладині тільки три рази? Ніде було тренуватися! На міських змаганнях червоніє фізорг, бо його хлопці пасуть задніх, а в цей час комсорг пішов у кінотеатр, і йому все одно, буде команда заводу першою чи останньою. Чому так? Загублено якийсь процент державного підходу до державної справи.

М. ШЕВЧУК,

спецкор «Молодого комунара».

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Приходь і зчитай!

**Запрошують
інституту,
технікуми,
училища**

Кіровоградський педагогічний інститут імені О. С. Пушкіна ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ

НА 1976 РІК (ДЕННА ФОРМА НАВЧАННЯ)

НА ТАКІ ФАКУЛЬТЕТИ:

фізико-математичний (спеціальності: фізика і математика, математика);
філологічний (спеціальності: українська мова і література, російська мова і література);
англійської мови (спеціальності: англійська мова);
музично-педагогічний (спеціальності: музика і спів);
фізичного виховання (спеціальності: фізичне виховання);
педагогічний (спеціальності: педагогіка і методика початкового навчання).

Строк навчання в інституті — 4 роки; на спеціальності «Фізика і математика» — 5 років.

Вступні іспити проводяться за програмами, затвердженими Міністерством вищої і середньої спеціальної освіти СРСР відповідно до програм середньої загальноосвітньої школи.

Вступники складають іспити, залежно від вибраної спеціальності, з таких дисциплін:

фізика і математика — з фізики (усно), математики (письмово й усно), української мови і літератури (письмово);

математика — з математики (письмово й усно), фізики (усно), української мови і літератури (письмово);

українська мова і література — з української мови і літератури (письмово й усно), історії СРСР (усно), іноземної мови (усно);

російська мова і література — з російської мови і літератури (письмово й усно), історії СРСР (усно), іноземної мови (усно);

англійська мова — з англійської мови (усно), української мови і літератури (письмово й усно), історії СРСР (усно);

музика і спів — із спеціальності, української мови і літератури (письмово й усно), історії СРСР (усно);

фізичне виховання — із спеціальності, хімії (усно), фізики (усно), української мови і літератури (письмово);

педагогіка і методика початкового навчання — з математики (усно), української мови і літератури (письмово й усно), історії СРСР (усно).

Приймання заяв — з 20 червня по 31 липня. Вступні іспити — з 1 по 20 серпня.

Вступники подають заяву на ім'я ректора інституту за встановленою формою і додають документ про середню освіту (оригінал), характеристику зі школи або останнього місця роботи, медичну довідку (форма № 286), 4 фотокартки (3x4). Паспорт і військовий квиток пред'являють особисто.

Особи, які мають стаж практичної роботи не менше двох років, подають копію трудової книжки (книжки колгоспника).

Студентів забезпечують гуртожитком і стипендією на загальних підставах, а на спеціальності «Фізичне виховання» всіх студентів забезпечують спортивною формою.

Документи надсилають на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Шевченка, 1, інститут, приймальний комітет.

РЕКТОРАТ.

Запорізький машинобудівний інститут імені В. Я. Чубаря

ОГОЛОШУЄ

ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ

НА ДЕННЕ НАВЧАННЯ

В 1976 РОЦІ НА ФАКУЛЬТЕТИ:

машинобудівний (спеціальності: технологія машинобудування, металорізні верстати й інструменти, машино-транспортні машини та устаткування);

електротехнічний (спеціальності: електричні машини, електричні апарати, електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства);

електронної техніки (спеціальності: радіотехніка, напівпровідникові і мікроелектронні прилади, конструювання і виробництво радіоапаратури);

автомобільний (спеціальності: автомобілі і трактори, промисловий транспорт);

механіко-металургійний (спеціальності: машини і технологія ливарного виробництва, машини і технологія металів обробки тиском, устаткування і технологія зварювального виробництва, ливарне виробництво чорних і кольорових металів).

Заяви про вступ подавати з 20 червня по 31 липня.

Вступні іспити — з 1 по 20 серпня з української (російської) мови і літератури (письмово), математики (письмово й усно), фізики (усно) — на всі спеціальності, крім «Ливарного виробництва чорних і кольорових металів». На цю спеціальність складають вступні іспити з української (російської) мови і літератури (письмово), хімії (усно), математики (усно), фізики (усно).

Нагороджені по закінченні середньої школи золотою (срібною) медаллю або ті, що закінчили середній спеціальний навчальний заклад і середнє профтехучилище з дипломом з відзнакою, складають іспити з математики або хімії залежно від вибраної спеціальності.

Заяви подавати на ім'я ректора інституту.

До заяв додають: документ про середню освіту (оригінал), характеристику для вступу до вузу, медичну довідку (форма № 286), 6 фотокарток (знімки без головного убору, розміром 3x4 см), виписку з трудової книжки.

Студентів забезпечують стипендією і гуртожитком на загальних підставах.

Строк навчання: з відривом від виробництва — 5 років, без відриву від виробництва — 6 років.

Адреса інституту: 330063, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 64.

РЕКТОРАТ.

Одеський гідрометеорологічний інститут ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Інститут готує:

інженерів-метеорологів (метеорологічні прогнози),

інженерів-метеорологів (гідрометеорологічні виміри і виміри),

інженерів-агрометеорологів,

інженерів-гідрологів,

інженерів-оксологів.

Строк навчання: з відривом від виробництва — 4 роки і 10 місяців, без відриву від виробництва — 5 років і 10 місяців.

Приймання заяв: на навчання з відривом від виробництва — з 20 червня по 31 липня, на заочний відділ — з 20 квітня по 31 липня.

Вступні іспити на навчання з відривом і без відриву від виробництва — з 1 по 20 серпня.

Вступники складають іспити з математики (письмово й усно), фізики (усно), української або російської мови і літератури (письмово).

Особи, що закінчили середню школу із золотою (срібною) медаллю і середній спеціальний навчальний заклад — з дипломом з відзнакою, складають іспити з фізики (усно).

Вступник подає заяву на ім'я ректора, документ про середню освіту (оригінал), характеристику для вступу до вузу, завірену адміністрацією підприємства або установи, виписку з трудової книжки (для працюю-

чих), медичну довідку (форма № 286), чотири фотокартки (знімки без головного убору, розміром 3x4 см).

Ті, хто вступають до вузу з наступним після закінчення середнього навчального закладу роки, як працівники, повинні мати стаж практичної роботи не менше 6 місяців за кожний рік, коли вони не вчилися.

При інституті є гуртожиток і їдальня. Студентів забезпечують стипендією на загальних підставах (на I—IV курсах — 40 карбованців, на V курсі — 45 карбованців на місяць).

Адреса інституту: 270020, м. Одеса, вул. Кірова, 106.

РЕКТОРАТ.

Знам'янське ТУ № 2

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

ДЛЯ ПІДГОТОВКИ

КВАЛІФІКОВАНИХ ПРАЦІВНИКІВ

ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

слюсар по ремонту вагонів та автоматичного гальмового устаткування.

Строк навчання — 2 роки (приймають юнаків з освітою 8—10 класів, віком не менше 15 років);

слюсар-електрик по ремонту електроустаткування тепловозів та електровагонів. Строк навчання — 1 рік (юнаків із середньою освітою, не молодших 17 років);

помічник машиніста електровагона — тепловоза. Строк навчання — 2 роки (юнаків із середньою освітою, не молодших 17 років);

електромеханік по автоматизації і сигналізації на транспорті. Строк навчання — 2 роки (юнаків із середньою освітою, не молодших 17 років);

електромеханік зв'язку на транспорті. Строк на-

вчання — 2 роки (юнаків із середньою освітою, не молодших 17 років);

черговий по станції IV—V класів. Строк навчання — 1,5 року (юнаків і дівчат із середньою освітою, не молодших 17 років);

слюсар по ремонту тепловозів. Строк навчання — 1 рік (юнаків із середньою освітою, не молодших 17 років);

Зарахованим на перелічені вище спеціальності виплачують стипендію в розмірі, встановленому для учнів третього курсу технікумів, відмінникам навчання — підвищену стипендію. Вихованці дитячих будинків, діти інвалідів першої і другої груп перебувають на державному забезпеченні.

Для осіб, звільнених з лав Радянської Армії в за-

пас, строк навчання — 7,5 місяця. Їм виплачують стипендію в розмірі 69 карбованців на місяць (на спеціальностях: оглядач-ремонтник вагонів, електромонтер контактних мереж і високовольтних ліній електропередачі).

Прийнятих на спеціальності «Оглядач-ремонтник вагонів», «Слюсар по ремонту вагонів», «Слюсар по ремонту тепловозів», «Електромонтер контактних мереж» забезпечують гуртожитком.

При училищі є їдальня.

Вступники повинні подати заяву на ім'я директора училища, свідоцтво про народження, документ про освіту, характеристику зі школи або місця роботи, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, автобіографію, довідку про стан здоров'я (форма № 286), 6 фотокарток розміром 3x4 см.

Усі вступники за направленням училища проходять медичну комісію в Знам'янській залізничній лікарні.

Випускників училища направляють на роботу за спеціальностями. Вони користуються всіма пільгами робітників залізничного транспорту.

Адреса училища: Кіровоградська область, м. Знам'янка, вулиця Розі Люксембург, 6.

Київський електромеханічний технікум залізничного транспорту імені М. Островського

ОГОЛОШУЄ

ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1976—1977

НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА ДЕННИЙ ВІДДІЛ

НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

проводовий зв'язок на транспорті;

енергопостачання та енергетичне господарство залізничного транспорту (на базі 8 класів);

електротягове господарство залізниць;

автоматика і телемеханіка на залізничному транспорті;

радіозв'язок і радіомовлення (на базі 8 і 10 класів);

на заочний відділ — на всі перелічені спеціальності (на базі 8 і 10 класів).

Умови прийому загальні.

Учні забезпечують гуртожитком.

Адреса технікуму: 252037, Київ-37, Повітрофлотський проспект, 35. Телефон 76-62-41.

Трати тролейбусами №№ 8, 9, автобусами №№ 3, 4, 33, 69, 71 до зупинки «Освітла».

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліцька, 2.